

בסייעתא דשמיא

שיעורים בליקוטי הלכות

שנאמרו בס"ד ע"י

הרה"ח ר' ניסן דוד קיוואק שליט"א

לקוטי הלכות חלק א' דף י'

הלכות השכמת הבוקר ה"ד

אות ז' - ט'

מכון

הליכות נועם

halicot.noam@gmail.com

נכתב לפני עריכה

ניתן להאזין לשיעורים
במס' טלפון מיוחד
לשיעורי הרב שליט"א
במס' **0527111070**

לשמיעה, והורדה,
וכן להורדת הקונטרס
באתר בעטלער
betler.org

לקוטי הלכות או"ח דף י' השבמת הבוקר הלכה ד' אות ז-ט

ז) כי צריכין לנוד שנה מעיניו ומעפעפיו תנומה לשויט לבקש ולהרבות בתפלה ותחנונים שיזכה למצא הצדיק האמת שיוכל לרפאותו ולהכניס בו השגת אלקות כדי להציל את נפשו מני שחת,

מוהרנ"ת בהלכה זאת מלמד אותנו לקום בבוקר, לבנות את השכל תחתון, היינו ההסתכלות הראשונה שיש לאדם כשמסתכל על דבר, בכור השכל, צריך לבנות את השכל הזה, לבנות בעצמו כח לגדול ולחיות עם התורה, עם השגות אלקות, דבר ששייך לכל אחד לפי השגתו, לחיות עם זה, וללכת בזה מדרגא לדרגא. הן לדרי מטה הן לדרי מעלה רבינו מוליך אותנו בזה בדרך תמים ואמת.

גם כשיודע דרכי אמת אין לעזוב את הבקשה והחיפוש

וגם כשיודעים מרביה"ק לפעמים נעלם מהאדם עוצם מתיקות הדבר, שרק זה הוא כל החיים שלי, ולכן הוא מלא צער ומעברים, והנסיגות קשים, וגם כשאדם כן הולך עם השגות אלקות, יש שהבע"ד רוצה להפיל אותו בתאוות קשים ונפילות קשות, ונדמה לו שהוא רחוק מהשי"ת. והתרחק מפנימיות ועבודת ה'.

כ"ש מי שאינו רוצה מכל זה, אפי' שהוא מקורב לרביה"ק, ויש אצל רביה"ק כ"כ הרבה דברים טובים, שלפעמים הבע"ד מתלבש שאדם ישכח את הדבר הזה, את כלליות הדבר שרבינו רוצה להוליך אותנו לשם, כמו שאדם שבא לבית חולים והרופא רוצה שתצא משם אדם בריא.

ר' נתן מאריך כאן שצריך לשבור את השינה, היינו את ההתנגדות על רביה"ק, לכן תבכה על הצער שיש לשכינה הק' שהילדים שלה מתרחקים ממנה, מה שחולקים על רבינו, תבכה על הצער שיש לאמהות שכשהילדים נושרים. הכל תלוי בהעלמה על הצדיק, הצדיק אבר ואין איש שם על לב. וע"י הבכיה יכולים להמשיך הארת הדעת, ולא רק הארת הדעת אלא כל ההשפעות כולם.

כל אדם מחפש משהו, זכה מחפש את הצדיק שילמדנו השגות אלקות, לא זכה מחפש תאוות או לשלם חובות

כי יש שאדם עסוק עם חובות ודאגות פרנסה, וכבוד עצמי, כ"כ עסוק בדברים אחרים, ושוכח לחפש את רביה"ק, הוא עסוק בחיפוש אחרי שתיית מים, או חיפוש אחר תאוות אחרות, כסף וכדו', ושוכח שצריך שיהיה בלב חיפוש ובקשה רוחנית להשגות אלקות, שזהו העיקר מה שאנו צריכים לזכות, להתעורר עם חבר, ללכת עם זה, לכסוף לזה, להוציא את הרצונות וכיסופין בדיבורים להשי"ת, אני רוצה השגות אלקות, שזה הדבר הכי גדול שבעולם. וכך לבא לתפילה בכונה ולהבין השגות אלקות.

אלא שנרמה לארם, שאין לי את זה, הסתכלתי, למדתי, ברכתי, לא מבין, זה לא שייך אלי. נכון שצריך ללמוד אחד מהשני, לכל אחד יש נקודה שלו, תמימות או חכמה, כל אחד לפי עניינו, אך העיקר לזכור שהוא צריך את הדבר הזה, כי ע"פ רוב מפיסיק לחפש, כי הוא עסוק בפרנסה, תבין שהפרנסה נמצאת ממש קרוב אליך, כי כשתשוב בתשובה יהיה לך פרנסה, מה זה תשובה 'שובו אלי', לשוב להשי"ת, אלא שאתה שואל שכבר עשית תשובה, תבין שעיקר התשובה להבין להגדיל את הדעת. כשנכנס לחפש השגות אלקות, ולהבין איך אני עושה את זה, באמת אתה מאד קרוב, אבל אתה מאד רחוק.

כְּמוֹ שְׂעָעַק עַל זֶה שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם בְּסֵפֶר מִשְׁלֵי (קפ' ו') כְּמוֹ שִׁכְתוּב, "אַל תִּתֵּן שָׁנָה לְעֵינֶיךָ וּתְנוּמָה לְעַפְעָפֶיךָ", הַנֶּצֶל כַּצְבִּי מִיַּד וּכְצַפּוֹר מִיַּד יִקוּשׁ וְזֶה עַל-יְדֵי שִׁיבְשׁ עַד שִׁימְצֵא אֶת הַצְדִּיק הַמְנַהֵג אֶמֶת שִׁיקְרָבָהוּ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שִׁכְתוּב שֵׁם בְּמִקְרָא הַקּוֹדֵם הַסְּמוּךְ לָזֶה, "עֲשֵׂה זֹאת אִיפֹא בְּנִי וְהַנֶּצֶל כִּי בֵּאת בְּכַף רַעִיד לֶךְ הַתְּרַפֵּס וְרַהֵב רַעִיד". וּפְרַשׁ רַש"י, הַרְבֵּה רַעִים שִׁיתְּפַלְלוּ עֲלֶיךָ לְפָנָיו, הֵינּוּ צְדִיקֵי אֶמֶת שֶׁהֵם נִקְרָאִים אַחִים וְרַעִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁצְרִיכִין לְהַכְנִיעַ אֶת עַצְמָם כַּאֲסָקָה הַנְּדַרְסֵת וְנִרְפָּסֵת לְבִקְשָׁם בְּכָל תְּמַצִּית כַּחוֹ עַד שִׁיזְכֶּה לְמוֹצָאָם (וּכְעֵין שְׁפִירֵשׁ רַש"י שֵׁם עַל לֶךְ הַתְּרַפֵּס, עֵין שֵׁם)

על זה אומר שלמה המלך, אל תתן שינה לעיניך וכו' עשה זאת איפה בני והנצל וכו' כי באת בכף רעד, הבע"ד תפס אותך, אתה קר, מצונק, יעלו שמים ירדו תהומות, לא יודע מה לעשות עם החיים שלך, עשה זאת, התרפס, תבקש מרביה"ק שיציל אותך, שיתן לך רצונות. כי הצדיקים נקראים אחים ורעים להשי"ת, להתרפס היינו להכנע, לחפש, לשמש את רביה"ק בכל הכחות, אצל כל אדם זה באופן אחר. וכל זה תלוי בזעקה וצעקה לחפש את הצדיק.

כפי הבקשה והחיפוש את האיש מגן כך אל יחסר לו כל טוב

וְזֶה שִׁכְתוּב שֵׁם בְּסֵמוּךְ, "מַעַט שָׁנוֹת מַעַט תְּנוּמוֹת מַעַט חֲבוּק יָדִים לִשְׁכַב וּבֹא כְּמַהֲלֵךְ רֹאשׁךָ וּמַחְסוֹרְךָ כְּאִישׁ מִגֵּן" שֶׁצְרִיכִין לְמַעַט בְּשָׁנָה וּתְנוּמָה כְּדִי לְבַקֵּשׁ הַצְדִּיק אֶמֶת שֶׁנִּקְרָא מְהֻלָּךְ וְאִישׁ מִגֵּן כִּי הַצְדִּיקִים נִקְרָאִים מְהֻלְכִים עַל שֵׁם שֶׁהוּלְכִים מִדְּרָגָא לְדְרָגָא תְּמִיד, כְּמוֹ שִׁכְתוּב (זכריה ג'), "זִנְתִּי לָךְ מְהֻלְכִים בֵּין הַעוֹמְדִים וְכוּ'" וְגַם נִקְרָא הַצְדִּיק אִישׁ מִגֵּן, כִּי הוּא מִגֵּן לְכָל הַחַסִּים בּוֹ, וְזֶהוּ מַעַט שָׁנוֹת מַעַט תְּנוּמוֹת וְכוּ' עַד אֲשֶׁר תִּזְכֶּה שִׁיבֹא כְּמַהֲלֵךְ רֹאשׁךָ, וּפְרַשׁ רַש"י, דְּבָרִים שֶׁאֲתָה רֵשׁ מֵהֵם וּמַחְסוֹרְךָ יִתְמַלֵּא וְכוּ', הֵינּוּ כָּל הַדְּבָרִים שֶׁאֲתָה רֵשׁ מֵהֵם וְכָל מַה שֶׁחָסַר לָךְ בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת הַכֹּל יָבֵא לָךְ מְהֻרָה כְּמַהֲלָךְ וְכְאִישׁ מִגֵּן הֵינּוּ כְּפִי מַעֲלַת הַצְדִּיק שֶׁתִּזְכֶּה לְמַצֵּא שֶׁנִּקְרָא מְהֻלָּךְ וְאִישׁ מִגֵּן, כְּמוֹ-כֵן יָבֵא לָךְ כָּל מַחְסוֹרְךָ וְרֹאשׁךָ, דְּהֵינּוּ הַדְּבָרִים שֶׁאֲתָה רֵשׁ מֵהֵם, כִּי כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת נִתְמַלְאִים עַל-יְדֵי הַצְדִּיק, כִּי הוּא מְמַשֵּׁף כָּל הַהֲשַׁפְעוֹת בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת עַל-יְדֵי שִׁמְכֻנִּים יִדְעַת אֲלֻקוֹתוֹ בְּהַנְלִיּוֹם אֵלָיו, שְׁעַל-יְדֵי זֶה נִתְמַלְאִים כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת, כְּמוֹ שִׁכְתוּב (נדרים מ"א), "דְּעַת קְנִיַת מַה חֲסַרְתָּ"

כשתחפש ריבור של חיזוק, כשתחפש ררך להכנס לשיעורים קבועים בתורה, ולהתחיל לחיות באור רביה"ק, לא יחסר לך כל טוב ברוחניות ובגשמיות. כי כל חסרון הפרנסה כי הוא לא

כנס בהשגות אלקות, ממילא הוא בקטנות, ואין בחי' מלך ביופיו תחונה עיניך, כמ"ש רביה"ק בלקו"מ, ולכן חסר פרנסה. כי צריך לראות את המלך בגדלות. וזה לבר ממה שכתוב דעת קנית מה חסרת.

ועל-כן צריכין לשבר השנה ולקום בחצות לילה לאונן ולקונן ולבבות ולצעק מאד על חרבן בית המקדש ותוקף מרירות הגלות בגוף ונפש, ומוכל שכן וכל שכן לבבות ולצעק מאד מאד על הסתלקות הצדיקים שקשה בפלים בחרבן בית המקדש, כמו שאמרנו רבותינו זכרונם לברכה. אשר כל הצרות, רחמנא לצלן, אנו סובלים על-ידי זה, כמו שכתוב (ישעיה נ"י), "הצדיק אבר ואין איש שום על לב כי מפני הרעה נאסף הצדיק" על-כן כל מי שחס על נפשו צריך לצעק מאד שיזכה גם עתה למצא רבי ומנהיג אמתו שיוכל להכניס בו ידיעת אלקותו יתברך, שעל-ידי זה יתמלאו כל החסרונות ויתבטלו כל הצרות ויתתקן הכל:

הלכות לבישת בגדים:

ח) וזה בחינת לבישת המגעלים שצריך לנעל של ימין תחלה ולקשר שמאל תחלה (שלחן ערוך סימן ב' ס"ד) ולמדו מתפלין, כמו שאמרנו רבותינו זכרונם לברכה, בתפלין כף מגעלים (שבת ס"א) כי המגעלים הם שמירה לרגלין כי הרגלין צריכין לשמור ביותר להעלותן מהחצונים הסמוכים אליהם, כי הרגלין הם בחינת חכמה תתאה, בחינת תכלית הצמצומים הנ"ל שצריכין לחתכן מהד' מלכויות ולהעלותן לבחינת אור הפנים שבשש רגלים כנ"ל ומשם נמשכין בחינת מגעלים שהם שומרין את הרגלין מהחצונים וזהו, בתפלין, שהם אור הפנים פידוע, כף מגעלים, כי משם נמשך בחינת המגעלים, שהם בחינת שמירה לרגלין (ועיין כל זה באריכות בהלכות חליצה הלכה ד') ועל-כן צריכין לנעל של ימין תחלה, כי עקר הוא בחינת ימין שהוא חסד שעל-ידי זה קוצרין אותה מהם ובונין אותה כנ"ל ועל-כן בקשירה שמאל תחלה כמו תפלין שקושר של יד בשמאל תחלה, כי קשירת השל יד בשמאל תחלה זה מחמת שאי אפשר לקבל החסד כי אם על-ידי תוכחה, כמו שכתוב שם, עין שם. ותוכחה הוא בחינת גבורות, בחינת שמאל וזה בחינת יד כחה, עין שם, בחינת התוכחה שהיא לפעמים בדרך בזיון שמכחה פניו, כמו שכתוב בעלי (שמואל א' ג') שלא הוכיח את בניו ולא כחה בם, כי תפלין הם מזוי, הם עיר המשכת השגת אלקות הנאמר בהתורה הנ"ל שעקרה הוא בחינת תפלין פידוע למבין דבריו, כי תפלין של ראש ושל יד הם בחינת חכמה עילאה וחקמה תתאה וזה בחינת שחרות של תפלין, בחינת שחרות הנ"ל בתורה הנ"ל ועל-כן צריכין לקשר של יד תחלה בשמאל ביד כחה כדי להמשיך בחינת התוכחה, שעל-ידי זה נתגלה החסד, שעל-ידי זה קוצרין את המלכות חכמה תתאה הנ"ל: הלכות הנהגת בית הפסא:

ט) ועל-כן אסור לקנח בימין (שלחן ערוך סימן ג' ס"י) מפני שקושר בה תפלין, כי חכמות חצוניות שעל ידם נמשכין כפירות הם נקראים קיא צואה בלי מקום, כי המאכל מחיה את האדם ועל-ידי זה מאיר פניו כשאוכל בקדשה כמו שכתוב, "ויאכל וישת וייטב לבו", כמו שכתוב במקום אחר (סימן י"ט). ועקר החיות בחינת הארת פנים שמקבלים על-ידי המאכל הוא על-ידי רוחניות המאכל, שהוא הטוב שבמאכל, שרק זה מחיה את האדם בבחינת כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם אכל גשמיות המאכל שנאחז בו הרע נעשה פסלת גמור ונרחח לחוץ, כי הוא בחינת חכמות חצוניות כפירות, שהם קיא צואה כנ"ל ועל-כן (ברכות י"ד), הרוצה לקבל עליו עול מלכות שמים שלמה, שהיא בחינת ח"ת הנ"ל, הוא בחינת מלכות כנ"ל, יפנה ויטל ידיו וכו', יפנה לדחות המותרות, שהם בחינת חכמות חצוניות כנ"ל. ואחר כך יטל ידיו במימי החסד להמשיך החסד הנ"ל, שעל-ידי זה חותכין המלכות

ליקוטי הלכות ח"א דף י' השבטת הבוקר ד אות ז'- ט'

ומטהרין אותה מהם (ועיין מזה בהלכות סוטה הלכה ד') ואחר כך יניח תפלין ויקרא קריאת שמע ויתפלל כי כל זה הוא בחינת תקוני התפלה שבשחרית, שכל התקונים, שהם התעוררות השנה, ויפנה ויטול ידיו. וציצית ותפלין וקריאת שמע ותפלה הכל בשביל עליית המלכות כידוע, שהוא בחינת חכמה ותאיה הנ"ל, שזהו בחינת אברהם תקן שחרית כמו שכתוב בהתורה הנ"ל ועל-כן אין מקנחין בימין מפני שקושר בה תפלין, שהם אור הפנים שמשם עקר החיות של המלכות שעולה ונטהרת מהם כנ"ל. ועל-כן אסור לפנות מזרח ומערב (סימן ג' ס"ה) מחמת שהוא נגד ירושלים ששם הבית המקדש, ששם עקר אור הפנים וכנ"ל:

כלל סדר ההכנה לתפילה וד' חלקי התפילה, הם סדר בנין המח ממצב של תרדמה עד השגת אלקות

ר' נתן בהלכה זאת מפליא לעשות שהלביש את הלבוש של מציאות 'מה עיקר העבודה שלנו בעולם', שאנו כ"כ רחוקים מזה, והלבוש על הכל הוא שתחפש משהו, תחפש את הצריק, תחפש משהו שישמח אותך, משהו שילמד אותך לקיים שויתי, אל תישן, תחפש, תרקוד משמחה על מה שיש לך כבר. זהו הלבוש בעבודת החצות, לישון בביטול השכל, ואח"כ בחצות להתחיל לבנות השכל. בכח הימין וכו'.

בהמשך אומר שכל זה הוא תיקוני התפילה בשחרית. כמו שאמרו חז"ל שזהו סדר קבלת עול מלכות שמים. התעוררות השינה. יפנה ויטול ידיו, ציצית, תפלין, ק"ש, תפילה, הכל בשביל עליית המלכות כידוע שהוא בחי' חכמה ותאיה. לבנות השכינה הק', שיתבטל ממנה כל הקליפות היינו כל הקושיות, ויבנה את המח שלו. זהו בעצם השגות אלקות להבין את סדר הבנין הזה.

אי אפשר להעלות דבר קודם שמפרידים הרע

כי ההתחלה לקום מהשינה והתרדמה, ולבנות את המח לפנות בוקר, ההתאמצות להתעורר, ועיקר קבלת עול מלכות שמים הוא יפנה, להתפרד מהקליפות, היינו מהקושיות. ואסור לקנח בימין, כי ימין החסד אין לו שייכות איתם. רק בשמאל רוחה, להבין שהגוף הוא דבר גשמי, וצריך להשתמש איתו ולזרוק את הפסולת, יש ימין התעלות הטוב, ויש שמאל, זריקת השלכת הרע, זהו יסוד בסיס בהשגת אלקות, שכל עניני עוה"ז יכולים להיות בטוב, בקדושה, אך להזהר שלא לערבב את הרע בתוך הטוב, רק להפרידו ולהשליכו בשמאל רוחה, לפני שאתה משליך את הרע אינך מעלה את הטוב, גם הרברים המותרים, קודם תזרוק את זה, אח"כ תוכל להעלותו, קודם יפנה, אח"כ יטול ידיו.

לבישת הבגדים היא התדבקות בהשגה מלובשת

ואח"כ לובשים לבושים היינו השגות אלקות, לבוש כבוד שמים, והנעליים שמירה לרגלים, היינו להשגות אלקות ברגלי עוה"ז בחי' שכל תחתון שצריך שמירה. ועיקר לבישה בכח הימין, שמחת המצוות שה' רוצה בי, אך קשירת הרגלין בשמאל, כשיש לך שייכות עם רגלי עוה"ז, תתעורר תתעורר מהשינה, בחי' קשירה בשמאל, ואח"כ לובשים הציצית, לבושים זכים של השגות אלקות, להבין שה' מלא כל הארץ כבודו, והוא ברא את הכל, לבושי אמונה והשגות אלקות. עד שעולה יותר ללבושי התפלין, שדרשו חז"ל בתפלין כך מנעלים, קושרים שניהם בשמאל, כי כמו ההתחלה צריך להיות ברחיית הרע, כך בהמשך המוחין דגולות גם צריך

להכניע את כח הקליפות, שמונעים לדבר דיבור אמת לפני ה'. כשבונים את המלכות, קושרים תפילין של יד ביד שמאל, יד כהה, לקשר עצמו להאמונה מאד חזק, גם במצב שהוא חלש יד כהה, ויורד להשגה פשוטה מאד של אמונה. ומזה עולה למוחין של תפילין של ראש, להביך מה זה השגות אלקות.

וכך בונה ר' חלקי התפילה כנגד ר' בנים שדיברה בהם תורה. אחר שואל קושיות למה יש גשמיות עוה"ז, תשובתו בצדו כרי להעלות ניצה"ק ולבא להשגות אלקות, השני שואל מה זה מציאות הבריאה, התשובה, דבר שמתהפך לשירות ותשבחות. בריאה חרשה, היכלות חרשים, וזה נהיה השגות אלקות, ומלאכים אומרים קדוש וברוך, ועיקר עליית המלכות שעולה לקבל חסד חרש, אור הבינה והיום טוב, ומזה נמשך שפע ברכה והצלחה ברוחני וגשמי, כי האדם הגיע להשגות הרעת.

והכל מקושר לגבי מה שר' נתן מפרש בענין המנעלים והתפילין, ובהמשך אומר ר' נתן איך כל זה מצומצם גם לאדם הכי גרוע כמונו ממש, בבחי' יוסף הצדיק, שהשבטים לא הבינו איך הוא מוריד עצמו עוד ועוד, עם רמזים להחיות כל המדרגות.

מהדו"ת מהשיעור בלשה"ק

ר' נתן חוזר בכמה לשונות שעיקר ההתקרבות לה' זה הבקשה והחיפוש, היום עיקר הבקשה והחיפוש זה לחפש להבין ברברי רבינו, למצוא חבר שיעזור לך שלא תהיה מסובך כזה, ולהביאך שתהיה מתבודד. לזה צריך בקשה וחיפוש להבין ברברי רבינו ור' נתן, במה הם מדברים, לעזר ללמשה בכל פרט ופרט, באופן שתוכל לקיים את זה.

וזה הבקשה והחיפוש זה לא דבר קטן,, אלא צריך בשביל זה לנרוד שינה מעינינו, מי שרוצה ללמוד לבד לעיין ברברי רבינו ור' נתן, זה פשוט לשבת כמה שעות ולעיין, לנרוד שינה מעינינו, באותה לילה אתה לא יושן, לשוטט ולבקש, לדבר עם אנ"ש האמיתיים, לתפוס מה האמת ומה דמיוני, ולבקש בתפילה ותחנונים שלא יטעו אותך בדמיונות. רק שיזכה לבא להשגות אלקות. מה שכתוב בזה"ק וכתבים שיהיה מלובש אצלך למעשה ובזה תנצל מפי שחת, כל אחד לפי עניינו, אם פשוט פשוט ואם עמוק יותר עמוק.

מהחיפוש והבקשה של מוהרנ"ת ברברי רבינו, זכינו להשפעות רוחניות שמחה תקוות כל ישראל

ר' נתן חיפש תמיד ברברי רבינו, עד שמצא עוד ועוד דרכי אמת, זה לא דרכי פלפול ולומדות, אלא עוד דרכים איך לרחם על נשמות ישראל ולקרב אותם להשי"ת, זה לא דרך, אלא השפעה רוחנית, דבר מופלא ואמיתי מאד שזה כל תקוותינו.

מי שרוצה להציל את עצמו, אומר לו שלמה המלך, עשה זאת איפה בני והנצל, התרפס, הרבה רעים שיתפללו עליך, לכן אנו נוסעים לציון רבינו להתפלל שנזכה לתכלית החיים, ובא כמהלך רישך, מה שחסר לך יגיע לך. לזה צריך למעט בשינה לחפש את הצדיק האמת. ואתה תזכה להתדבק בצדיק המהלך. וכך תזכה לעוד שכל, עוד הארה, עוד שמחה ורוגע, ואז גם גשמיות לא יחסר לך כלום. בכח רבינו שהוא איש מגן, ואתה מתפלל ועושה תשובה ונכנס למגן של רבינו, שמחכה שרבינו יעזור לך, איך נכנסים לזה, ע"י חיפוש האמת.

ליקוטי הלכות ח"א דף י' השבטת הבוקר ד אות ז'–ט'

והכל קשור ליריעת אלקות שזה סגולה לעשירות, להצלחה, ולבא לרעת שאתה כבר לא צריך כלום, דעת קניית מה חסרת. וזהו הבכיה בחצות על הסתלקות הצדיקים וכל הצרות. לבקש למצוא רבי אמת שע"ז יתקן הכל. ה' יעזור שנזכה שיתקן הכל ע"י החיפוש.

קשירה בשמאל, כי ההתחלה בתוכחה להתעורר

ר' נתן ממשיך שכמו ענין הקימה וההתעוררות, כך ענין לבישת המנעלים, שלובשים ימין תחילה, והקשירה לשמאל תחילה, ולומדים את זה מתפילין, כי כל מה שאדם צריך להעלות את המוח שלו, הוא שלא יפול לרגלין, והרגלין הם בעצמם צריכים שמירה, שהם בחי' חכמה תתאה שצריכה שמירה לא ליפול לר' מלכויות. לכן קושרים בשמאל, שלקשור דברים אל הלב הוא רק ע"י תוכחה, הלו תתעורר. וכן תפילין התחלה עם יד שמאל, התחלה עם תוכחה ויראה.

כי תפילין הוא עיקר עליה לאור הפנים, והתגלות אלקות באור הבוקר, כי הציצית הוא הצמצום, שערא בעיגולא, והתפילין הוא אור המוחין.

גשמיות המאכל גורם מותרות בגוף היינו קושיות, וצריך להפרידו ולקנחו בשמאל

וזה שאסור לקנח בימין, כי החכמות חיצוניות זה מה שצריך לקנח ולרוק את זה בשירותים, זה לא בשבילך, קיא צואה בלי מקום. שהמאכל מאיר פניו ומטיב לבו בשמחה וחיות, זהו הטוב שבמאכל, כל מוצא פי ה' שבמאכל. אבל גשמיות המאכל זה סתם עושה כאב בטן ורוצה עוד אוכל, ונהיה שיכור שבור, שהתאוות תופסים בגשמיות המאכל ורוצים להוריד אותו. לכן עשה ה' שצריך להוציא מעצמו את גשמיות המאכל ולברך אשר יצר. לכן ההקדמה לקבלת עול מלכות שמים הוא 'יפנה'. ואח"כ יטול ידיו היינו להמשיך חסד. ולטהר המלכות.

ובזה כלולים כל כוונות התפילה, שהם רגות בהשגות אלקות, כי זהו דרכו של ר' נתן שמביא לנו את העיקר מה ששייך לנו במצב הירוד שלנו, ולהלביש לנו איך לחיות. ומי שמבין, מבין כל מה שנכלל בזה. ואז יחשוב השגות אלקות. כי ענין השגות אלקות הוא לחשוב מה שר' נתן קיצר וכתב כאן בסדר התעוררות השינה, ויפנה, ויטול ידיו, והנחת ציצית ותפילין, להגדיל הדעת מדרגא לדרגא.

ההתחלה הוא לפנות, להוציא את המותרות, מה אתה מסתובב עם בטן כזה נפוח, עזוב כבר את המותרות. וכך יזכה לבא לתפילת השחר כראוי. ר' נתן מלמד אותנו שהעיקר זה הרצון והחיפוש, והכל מונח בסדר הכוונות של התפילה, מי שמחפש יתחזק מאד. יקח כמה שנים של חיפוש, אבל זה כראוי. בינתיים יזכה לעוד כמה שנים של השגות אלקות. ה' יזכנו לחפש כראוי אמן.

